

Koordinátorka pro rovné příležitosti Monika Seifertová: Dobré vzdělání je cesta ven

10.12.2025 - Lucie Römer | Eduzmena

Jednou z oblastí, které se CPV Kutnohorsko intenzivně věnuje, jsou rovné příležitosti dětí ve vzdělávání. Koordinátorka této oblasti Monika Seifertová shrnuje, co hlavního se na Kutnohorsku za pět let pilotního projektu Eduzměny událo.

Jaké hlavní kroky CPV Kutnohorsko v oblasti rovných příležitostí iniciovalo?

Rozhodně mezi ně patří pravidelná setkání k rovným příležitostem, která tu v této míře koordinovanosti chyběla. Pravidelná setkání se konají čtyřikrát do roka. Účastní se jich zástupci neziskovek, služeb, poraden, města, sociálního odboru i školského i zástupci škol. Přinášejí tam informace, co se kde děje, co kdo zrovna řeší. Seznamujeme se a navazujeme osobní vztahy. Například když se zavedla přestupková komise za neomluvené hodiny žáků, informace o tom se přinášela přímo těmito lidmi. Zpátky se pak informace přenáší na setkání ředitelů. Poskytujeme podrobné zápisy, takže i ti, co nestíhají chodit, dostávají informace o novinkách a o tom, co se kde děje. Bývá tam minimálně 15 lidí, ale někdy i více než 30.

Když se podíváme na uplynulých pět let, jaké další věci Vám udělaly velkou radost, kromě síťování?

Velká věc byla desegregace Kamenné stezky, kde se zapojila i Eduzměna a program Začít spolu. Nebojíme jít i do těžkých, zásadních věcí, o kterých si lidé myslí, že nepůjdou. Příkladem je práce v projektu Rom Romea, který usiluje o větší zapojení romských žáků do běžných škol a do předškolního vzdělávání, za zapojení lidí z romské komunity. V terénu pro nás v rámci projektu pracují tři Romky. Další, co se myslím podařilo je podpora ukrajinských dětí a rodin, kde opět zapojujeme samotné Ukrajince - vzděláváme je, zapojujeme do aktivit a společně vytváříme podpůrnou síť, která slouží k integraci.

O co jde v projektu Rom Romeha?

Zvýšili jsme počty dětí v předškolním vzdělávání, přičemž některé začaly do školky chodit i z rodin z vyloučených lokalit, které nikdy předtím děti do školky neposílaly. Zároveň jsme podpořili učitele. Setkaly se ředitelky školek, kde jsou rodiče z různých etnik, prošly vzděláváním o specifikách romských rodičů, například že na třídní schůzku může přijít pět lidí, protože se Romové častěji rozhodují ve skupinách. Snažíme se, aby brali pedagogové na vědomí fakt, že pro rodiče, kteří neumí číst a psát, je velký hendikep být ve světě, kde je čtení a psaní považováno za naprosto běžné. Těmto rodičům poskytujeme větší podporu a stejně tak i učitelům, abychom je motivovali jejich děti tímto hendikepem zatěžkat. Víme, že některé kutnohorské školky pak upravily svůj přístup, jsou velmi vstřícné a spolupracují se sociálním odborem města a dalšími službami.

Co tvoří hlavní překážky, proč někteří romští rodiče neposílají děti do školek či běžných škol?

Sami to nezažili a nezažívá to nikdo v jejich okolí. Na ubytovnách je jiný režim, skoro nikdo nechodí do práce, málokdo je zvyklý ráno brzy vstát, někdy sociální služby musí doslova tahat děti ráno z postele. Další problém jsou hygienické podmínky na ubytovnách. Někteří rodiče mají také obavu, že děti musí být ve škole dokonale oblečené, což je odraz třeba seriálů. Zadlužují se kvůli povrchním

věcem, dětem dávají nevhodné a předražené věci jako Prime a Pringles, protože to považují za status, jinak se je tam bojí pustit. Právě dobré vzdělání je přitom cesta ven.

O co ještě v oblasti podpory romských žáků usilujete?

Většina dětí na speciální škole (Základní a praktická škola zřizovaná podle paragrafu 9) jsou stále Romové. Tvoří také největší počet dětí, které mají nejvyšší absence. A bohužel i těch, které jsou diagnostikovány lehkým mentálním postižením, byť sociální služby a nízkoprahové kluby, které s týmiž dětmi pracují, často říkají, že nepůsobí jako typické děti s touto diagnózou. Snažíme se proto motivovat rodiče, aby nechali děti diagnostikovat znova, aby s dětmi pracovali - učíme je, jak s dětmi pracovat, což je sice běh na dlouhou trať, ale věříme, že tenhle začarovaný kruh rozetneme a u každé další generace to už bude lepší. Cílem je, aby mohly děti přejít do běžné školy. Současně rodiče často chtějí zůstat na té speciální kvůli komfortu - nejsou tam na ně kladeny tak vysoké nároky, děti nemají domácí úkoly, pomůcky jsou zajištěné a omluvenky jsou snadné.

<https://www.eduzmena.cz/cs/aktualne/detail/koordinatorka-pro-rovne-prilezitosti-monika-seifertova-dobre-vzdelani-je-cesta-ven>